

Aéiríte ar an Saeilze

An Labrann don neac beo Saeilze Caişdeanta

SA DAIL, d'fianraiz Risteard Ó Riain, T.O., don Aire Oideachais, na dátaí agus na breite a tugad go h-oifigiúil faoi caişdeán litriú na Saeilze ó 1922 agus cé acu tácair a' b'rae aéiríte eile a déanamh fós?

D'fianraiz Seoinse Ó Colla, T.O., Aire Oideachais: Ba iad seo na mór-aéiríte a rinnead in caişdeán litriú Saeilze mar leanas:—

- 1, In 1945, cuiread amac córas simplíche caişdeánac litriúche, de réir mar tá leagta síos in litriú na Saeilze, an Caişdeán Oifigiúil.
- 2, In 1953, rinnead aé-breiteíní ar rialáca gramadaí de réir mar atá leagta síos in gramadae na Saeilze Caişdeán Rannós an Aistriúcháin.
- 3, In 1963, tugad fógra go rabar leis an cló-rómánac a tabairt isteaé déir ar ndéir, in teacsanna scoile agus páipéir scrúdaíche. Níl sé i gceist aéiríte móra ar bié eile a déanamh.

An tuasal ó Riain—An gcuirfead an tAire eolas ar fáil faoi mion-aéiríte ar fáil.

An tAire—Níl eolas pearsanta agam san am i láthair, ar mion-aéiríte cé go mbead barúil agam céaro a bead ann.

Séamas Ó Diolúin—De éiríche na n-aéiríte atá déanta agus a tugad uinn an ruid a dtugann an tAire anois "Saeilze Caişdeánac" air, an bfuil don éinne uécais anseo, nó in áit ar bié eile a labras Saeilze caişdeánta?

An tuasal ó Riain—Sin ceist eile.

Seoinse Ó Colla—Sílim go léiríonn ceist an Teacra Uí Diolúin, ní-tuiscint faoi aé-beoéant na Saeilze. D'ionann é agus ceist a cur cé acu atá duine ar bié in Oirham a dtug leis Déarla caişdeánta a labairt.

Séamas Ó Diolúin—Ní hea, seo ceist simplí. Tá mé ag cur ceist, an bfuil aon neac beo le Saeilze ón gcliaidh, a labrann an ruid a dtugann an tAire Saeilze caişdeánta air. Tá mise ag

foillsiú leabhar Saeilze

ceisteanna sa dail fá éabair

SA DAIL, cuir Risteard Ó Riain T.O., ceist ar an Aire Oideachais i b'páise an voicar trom a déanfaí go foillsiú leabhar i nSaeilze, dá stadad comluéct airio de, an b'péadad sé cuise breis airio a tabairt oíobda, as feirínní a b'pólasaí, mar ruid práinneac, de réir moltaí an páipéir Uáin.

D'fianraiz Seoinse Ó Colla, T.O., Aire Oideachais, gur tugad veontaisí ar leir oíobda ar fead na mblianta, agus gur b'éigin stopad don tacaíocht speisialta seo roinnt blianta ó sin, nuair a págaí veontas breis a cuiread ar fáil, san áirí, coise gur teip ar an comluéct seallúnta a comhionad faoi foillsiú Teacs-leabra, ar tugad reimh-foaíocht ar a son. Breiteíní na báiríúil stáio na comluéct ar éirí mór ócaíóí ó sin, ac ní péadfaí tacaíocht airio ó Ciste an Stáit a tabairt oíobda.

Risteard Ó Riain—An don-tóir an tAire gur cuir an comluéct seo seiar an mór ar fáil de litriúche nua-aoise na héireann ar fáil, agus naé bfuil insan tacaíocht ar leir ac a seiar ceart de réir an méir a cuireann síad ar fáil. De réir moltaí an páipéir Uáin, naé mbead an comluéct bunaithe seo an áisúil pá-éinne turgad leabhar i nSaeilze. Naé n-aontóir sé go bfuil an

oíobdaí atá as Samséal agus Dill, i b'pá níos fearr ná mar atá as an tAin, nó aon gléas foillsíche eile?

An tuasal Ó Colla: Donatáim leis an Teacra gur solátraiz an comluéct seo cuio mór mór leabhar nua-aoise Saeilze agus i gcás-anna go bfuil sár-obair déanta acu, ac fuair síad tacaíocht ar leir. Breiteíní mé an scéal com-báiríúil agus ab'féidir, ac i b'páise na neirte go léir, agus stair an scéil, níl mé abáta cas a déanamh pá éinne breis tacaíocht don comluéct seo.

As fianraiz ceiste ón tuasal Mac Seoin, uirt an tAire go raib socráite dá déanamh leis na teacs-leabra a solátraí anois, i go rabéar as déanamh feadadú ar cúrsaí foillsícheoireacra ar páo-Flacaí le moltaí Comisiún Uim débeoéana na Saeilze insan páipéir Uáin, agus bíotar éin sin a feirínní.

An tuasal Ó Laoire (Lué Oibre)—Naé b'péadad an tAire bualaí leis na stiúrtóirí don comluéct péacaint le veacraéat ar bié a réitíú?

An tuasal Ó Colla—Tá eagla orm naé réitead sé sin an scéal. Nuair mé leis na stiúrtóirí agus breiteíní mé na cúrsaí go báiríúil.

As fianraiz ceiste eile ón tuasal Ó Riain, pá na veontaisí a bí ar fáil mar éiríche do foillsícheoirí agus clóóirí, pá éinne

10IR DÁ LINN

SMAOINTE FANACHA Ó RISTEARD Ó GLAISNE

Casadh cóip den "Cork Examiner" i mo líon inniu. Giobóg nuachta ar an leathanach tosaigh faoi fhoireann sacair Dhromconrach i mBaile Atha Cliath agus foireann in oirthear Bherlin a bheith ag imirt lena chéile. Ag pointe amháin san chluiche theip go léanmhar ar dhuine de na hOir - Ghearmánaigh báire a chur d'ainneoin nach raibh duine ar bith roimhe: d'fheall an t-urchar ar fad air.

"Anonn go dtí an tSbéir a chuirfear eisean, táim ag ceapadh," deir Phil Greene agus é ag tabhairt tuairisce ar an chluiche ar an raidió ón Ghearmáin.

Cúpla nóiméad ina dhiaidh sin tharla rud éigin don líne go Baile Atha Cliath. Ní fhuair éisteoirí in Eirinn a thuilleadh den tráchteaireacht ach shéan muintir Raidió Eireann go raibh baint ar bith ag "greann" Greene agus briseadh an líne.

B'fhéidir nach raibh ann ach taisme, ach dá mbrisfeadh teicneoir taod-ach éigin in oirthear Bherlin an líne d'aon-úim, ba dbeacair liom fhéin locht mór a fháil air, caithfidh mé a rá. Chun tráchteaireacht a dhéanamh ar an chluiche a ghlac na hOir-Ghearmánaigh le Phil Greene, déarfainn, ní chun magadh éadrom a dhéanamh ar a gcóras polaitíochta. Dá ndéanfadh tráchteaire Cumannach ón taobh thall den Chuirín Iarainn magadh orainne agus ar ár saol sóisialta nó polaitiúil fiú in aon abairt amháin mar seo ó pháirc imeartha i mBaile Atha Cliath tar eis dúinn cabhrú leis, bheadh muidne gortaíche agus feargach gan aon amhras: déarfadh muid gur ag teacht aniar aduaidh orainn a bhí sé.

I Sasana ón chéad lá de mhí Mheán Fómhair, ní £5 ach £25 a íocfaidh an té a bhaineann tarraingt as an chorda ceangail ar thraein gan cúis an-mhaith a bheith aige leis. £5 an pionós a bhí air ó 1869.

Tá súil agam nach leanfaidh Córas Iompair Eireann sampla na Sasanach san mhéid seo, mar déarfainn gur ar éigean is gá é a dhéanamh agus má leanfaidh muid na Sasanaigh i ngach rud, san deireadh ní bheidh difríocht ar bith eadrainn.

Is cuimhin liom, áfach, léamh ar ócáid amháin a raibh beirt scríbhneoir mór Eireannach ag taisteal ar an bhóthar iarainn i dteannta a chéile. Bhí duine acu ag breathnú na tíre go sásta trí fhuinneog an charráiste.

"O," ar seisean, "tabharfainn cuid mhaith ar fanacht anseo ag féachaint air sin go ceann tamailín."

Léim an fear eile ina sheasamh agus tharraing sé an corda. Stop an traiein.

"Ní chosnóidh sé ort san iomlán ach cúig phunta," ar seisean.

Cúpla mí ó shoin bhí mé ar dhaonscoil i Skive san Danmhairg i bhfochair leathchéad éigin eile ar feadh a trí

ne costaisí breise clóóiríacra, de éiríche na n-aéiríte insan Saeilze, uirt an tAire naé raib aon miondealú ar leir déanta ar na veontaisí foillsícheán seo.

cloisceannaola

AS AN Cúirt Dúice i Leirín Ceannann, cáinead Séamus Peoples, Min na Cladaí, Min Láitreach Éis. ar gac ceann de dá barrántas as san seacán le rabáire ar eúl a beir aise, agus san meacéan an lorráí a beir ar taispeáint aise. Dúrad gur oíotóir móna é, agus go mbeid sé amac is isteaé ar porcaí agus áiteaca eile, agus go raib sé veacair na rudaí seo a éinneáil sábháite.

anais? Sae uile seans.

Má téann tú ón Danmhairg go dtí an tSualainn, agus ón tSualainn go dtí an Fionlainn, mar atá déanta agamsa, is aisteaé leat an t-aéirí ó taobh go taobh trí huairde as déis a céile. Ac níl sé ró-beacair aéirí — faoi éann cúpla nóiméad, tá leat. Nó an áiríad atá mise com-eleacraéat sin ar a beir as tiomáint i lár an bócair naé noéan-ann bogad beagán go dtí taob amháin nó taob eile móran oiríócta dom!

Oíche sular b'ain mé Helsinki amac a rinne Mac Liammóir "The Importance of Being Oscar" san Svenska Teatern an-anseo. D'í doime an tsásta leis, de réir veatráim. Tuig na Fionlainnaiz go maí é. Uirt fear as Ambasáir na Breataine liom, agus ní raib teorainn leis an mólad a tug sé féin agus a bean dó.

Conaie seisean an taispeántas céanna i Zurich céana, agus bí cuimní aise ar óiméar a raib sé aise an t-am sin ar fan a raib as an b'oro ina oíose go toiteacraé as éisteaé le Mídeál agus é as insint scéalta grunn san stao i mDéarla, i b'páiseis, i nGhearmáinis agus in Iodáilis — is cosúil naé raib cáil leis an dá téanga is fearr le Mídeál — Saeilze agus Spáinnis, ar an ócaíó.

Dúirt an Dr. Ohmann, bainisteoir na hAmharclainne, liom go raib cinneas scornáir ar an aistecoir an oíche a bí sé i Helsinki — "ac ar ndóig, tá Mac Liammóir éar barr aon am."

Beir sé as teacraí arais arís éin na Fionlainne an bliain seo éugaim, veir Ohmann.

Is é Diarmuid Ó Súilleabáin a buaiz luais drámaíocra an Oir-eacraíis don Amharclann le "Dion", an é? Ioir sin agus mólad na léir-meastóirí nuair a léiríod é le linn na féile Amharclainne, glacaím leis gur maí an dráma é.

Doime áiríte a bfuil meas agam ar a mbreiteínas, mórán síad an Súilleabánaé go haro. Is oíig liom féin go bfuil seallad ann, ac níl "Dion" feicte agam, ar ndóig, agus caiteirí mé tuillead atá maí a feiceáil uair sula mbeir aon tuairim mór agam do.

Níor sásúil liom ar cor ar bié a úrscéal "Diamhuitce Dé" ainneoin a cumácta in áiteanna, agus is lú ná sin a bí mé sásta le sráit atá a bí aise ar an "Saeilze Weekly" ó foillsíod é sin — níor Saeilze ar cor ar bié cuio den cáine a bí sna hait, agus má téann Diarmuid ró-páda leis an tsórt sin ealaíne, ní oíig liom gur b' é an raé atá i noán dó. Ar an taob eile den scéal, ní easpa Saeilze atá air, dar liom — éuala mé as cáine é, agus bí an Saeilze ar a toir féin aise.

Níl mise i gcoinne triataca — is gá iad a déanamh go minic. Ac ní féidir éigean a déanamh ar téanga; má téann tú éar eait, titeann do éannúnt pearsanta mar scríbhneoir as a céile agus ní éiríonn leat tú féin a cur in iúl tricí níos mó.